

عنوان مقاله:

اثر روان درمانی گروهی با رویکرد تحلیل رفتار متقابل بر سبک های دلبستگی پسران نوجوان

محل انتشار:

فصلنامه نوآوری های اخیر در روان شناسی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدرضا زنگنه - کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

اعظم اردشیری - کارشناسی ارشد مشاوره شغلی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

بهرامعلی قنبری هاشم آبادی - استاد گروه روان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از اجرای این پژوهش تعیین اثر روان درمانی گروهی با رویکرد تحلیل رفتار متقابل بر سبک های دلبستگی پسران نوجوان بود. طرح این پژوهش نیمه تجربی با الگوی پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش را دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه مشهد تشکیل می دادند. تعداد ۳۰ نفر از این دانش آموزان به صورت داوطلبانه انتخاب و در گروه های آزمایش و گواه جایگزین شدند. در هر گروه ۱۵ نفر حضور داشتند. هر دو گروه مقیاس تجدیدنظر شده دلبستگی بزرگسال (RAAS) را تکمیل کردند. گروه آزمایش به مدت نه جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت روان درمانی گروهی با رویکرد تحلیل رفتار متقابل قرار گرفتند. تحلیل کوواریانس چندمتغیره نشان داد که روان درمانی گروهی با رویکرد تحلیل رفتار متقابل بر دلبستگی ایمن ($\text{partial } \eta^2 = 0/70$) و اجتنابی ($\text{partial } \eta^2 = 0/50$) اثر معناداری دارد. اما در دلبستگی دوسوگرا تفاوت معناداری میان دو گروه وجود نداشت ($0/05$).

کلمات کلیدی:

دلبستگی، تحلیل رفتار متقابل، نوجوانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938765>

